

رسالة يعقوب هرون الكاهن الأول لبارتون

The Letter of Jacob Hārūn the First Priest to Barton

ب. حسبي شحادة

جامعة هلسنكي

أنشر في ما يلي رسالة قصيرة أرسلها الكاهن الأكبر، يعقوب بن هارون ١٨٤١-١٩١٦ وكاهن أكبر منذ ١٨٦١ وحتى وفاته (في مساء الأحد من الثالث والعشرين من نيسان ١٩١٦، أو في يوم الاثنين الخامس من أيار عام ١٩١٦)^١، إلى صديقه الأمريكي، وليم إلعزاز بارتون (William Eleazar Barton) في ٢٥ نيسان غربي سنة ١٩٠٣، وبدأت علاقته بالسامريين في العام ١٩٠٢. حصل السيد بارتون على مخطوطات كثيرة من السامريين، مثلاً ١٩ درجاً، كتاب تاريخ السامريين وفكthem بالعربية المذكور لاحقاً، كتاب حول بئر يعقوب بقلم الكاهن إسحق وسيرة حياة الكاهن يعقوب بن هارون بالعربية وبلا ترجمة. امتدت مراسلة بارتون مع السامريين بين السنتين ١٩٠٣ و ١٩٢٦ ونعته الكاهن الأكبر يعقوب بن هارون بقوله: أخي الوحيد.

مات أبو الكاهن يعقوب عند ولادته، تزوج عندما كان ابن ثمانية عشر عاماً وأصبح كاهناً وهو ابن عشرين سنة. أنجب يعقوب وزوجته مريم عشرة أولاد وثلاث بنات، كلهم ماتوا في صغرهم باستثناء واحد وهو أبو الحسن واسم بكره يوسف على اسم شقيقه الأكبر يوسف تزوج من بدوية ابنة عمّه الكاهن الأكبر توفيق/متسلح (أشكر صديقي الكاهن عزيز بن يعقوب عزي على إيفائي بهذه الأسماء). اعتماد الكاهن يعقوب على بيع ما كان ينسخه من مخطوطات لا سيما التوراوات السامرية. بعد موت يعقوب جاء دور قريبه ومنافسه إسحاق بن عمران ليصبح كاهناً أكبر، وبسبب الخلاف الذي نشب بين عائلة الكهنة آنذاك تولى توفيق بن خضر قيادة الصلاة في الكنيس وأبو الحسن، نجل يعقوب بن هرون، غدا الواعظ في صلوات السبوت والأعياد. ويدرك أنه في آذار عام ١٩١٥ وصل عدد السامريين إلى ١٦٨، ٩٧ ذكرًا و ٧١ أنثى.^٢

يعقوب بن هرون عالم وشاعر بالعربية والعبرية السامرية، وناسخ معروف وتميز بالأنغام والتراتيل التي تعلّمها من حاله إسرائيل سراوي. فتح بمساعدة الشري الأمريكي وارين (E. K. Warren) مدرستين في نابلس أولاً للبنين عام ١٩١١ وأغلقتا عند اندلاع الحرب الكونية الأولى. الكاهن يعقوب هرون هو جد الكاهن الأكبر طيب الذكر يعقوب آل شفيق بن عزي ١٨٩٩-١٩٨٧. كان يعقوب بن هرون عضواً في بلدية نابلس في فترة عصيبة جداً بالنسبة للسامريين الذي وصل عددهم قرابة ١٥٠ نسمة. كانت له علاقات مع الكثيرين من خارج طائفته مثل إدوارد وارين ولويم بارتون المذكورين وإسحاق بن تسقي وموشي شرتوك ودافيد يلين. من مؤلفاته: تاريخ السامريين الكبير، حوالي ألف صفحة، السائل والمجيب (أنظر عنه: الكاهن يعقوب السامي، كتاب السامريين، تاريخهم وعاداتهم وطقوسهم واحوالهم وحالتهم الاجتماعية والثقافية، امنياتهم وأماناتهم، كتبهم وقصصهم المكتوبة وغير مكتوبة مع بعض اساطيرهم الخ، نابلس ١٩٦٠، ٣٥١ ص. مخطوط، ص. ٧٦-٦٩؛ الكاهن يعقوب السامي، وصيتي وتاريخ حياتي، نابلس ١٩٧٤، ٣٩٤ ص.، مخطوط، ص. ٥٩-٤٢).

^١. انظر: William Eleazar Barton, The War and the Samaritan Colony. *Bibliotheca Sacra*, 78 (1921)، ص.

. ١٠، ٥

^٢. المصدر نفسه ص. ٣، ١٤.

هذه الرسالة نُشرت في مستهل مقالة السيد وليم إدوارد بارتون المعنونة "التوراة السامرية: قصة البقاء بين الطوائف" والمنشورة في مجلة *Bibliotheca Sacra*, عدد تشرين الأول عام ١٩٠٣، وأعيد نشر هذا المقال في الموقع الإلكتروني الأمريكي المعروف: WWW.theSamaritanUpdate.com عام ٢٠١١. الخط المائل / يدل على نهاية سطر في الأصل وبداية آخر. لاحظ استعمال عبارة "الكاهن الأول" بمعنى "الكاهن الأكبر" غير المعروفة لي من أي مكان آخر:

"من نابلوس / فى ٢٥ نيسان غ سنه ١٩٠٣ / حضرت صديقى العزيز مسٌٰتر وليم حرس الله وجوده امين / بنٰيه المسـره اخذت تحريركم المرسول لي من جنابكم عن يد جناب حضرة دكتـر رـايت قـريـته مـسـرـوا / فـرـحـانـ بـحـسـنـ وـدـادـكـمـ وـعـرـفـتـونـىـ انهـ الـدـرـجـ الذـىـ اـخـذـتـوهـ مـنـ ولـدـنـاـ /ـ فـيـ الـعـامـ المـاضـىـ عـنـ مـرـورـكـمـ عـنـ هـذـهـ الـبـلـادـ وـاـنـهـ نـاقـصـ تـلـاتـةـ اـصـحـاحـاتـ فـهـذـاـ نـحـنـ /ـ كـتـبـنـاـكـمـ كـمـالـةـ النـقـصـ ثـمـ تـسـأـلـوـنـ حـضـرـتـكـمـ مـنـ حـضـرـتـهـ عـنـ الـكـتـبـ الـمـوـجـودـ عـنـدـنـاـ فـهـذـاـ قـدـ /ـ عـلـمـنـاـ لـكـمـ قـاـيمـهـ بـعـلـمـ الـكـتـبـ الـمـوـجـودـ عـنـدـنـاـ رـاجـعـهـاـ عـنـدـكـمـ وـعـرـفـوـنـاـ عـنـ الـذـىـ يـلـزـمـكـمـ /ـ (ـوـضـعـتـ هـمـزـةـ عـلـىـ الـكـافـ فـيـ الـأـصـلـ)ـ مـنـاـ عـرـفـوـنـاـ عـنـ يـدـ حـضـرـةـ الـمـشـارـ الـيـهـ (ـأـيـ:ـ دـكـتـرـ رـاـيـتـ فـيـ الـمـسـتـشـفـيـ الـمـسـيـحـيـ فـيـ نـابـلـسـ)ـ يـصـلـكـمـ (ـوـضـعـتـ هـمـزـةـ عـلـىـ الـكـافـ فـيـ الـأـصـلـ)ـ كـمـاـ تـرـيدـوـهـ وـاـخـذـ لـكـمـ مـنـ سـفـرـ الـخـرـوجـ اـرـبـاعـ /ـ تـمـامـاـ وـدـفـعـ لـىـ الـثـمـنـ وـمـنـ خـصـوصـ سـوـالـكـمـ (ـوـضـعـتـ هـمـزـةـ عـلـىـ الـكـافـ فـيـ الـأـصـلـ)ـ عـنـ اـيمـانـنـاـ بـالـمـسـيـحـ نـحـنـ نـقـولـ اـنـ الـمـسـيـحـ سـيـأـتـيـ /ـ وـاـمـاـ اـسـتـعـمـالـ الـمـسـيـحـيـيـنـ (ـفـيـ الـأـصـلـ:ـ الـمـسـحـيـيـنـ)ـ الـاـرـبـانـيـيـنـ فـيـ مـعـاـمـلـاتـهـمـ فـهـوـ حـسـنـ جـداـ فـارـجـواـ تـرـسـولـيـ صـورـتـ /ـ حـضـرـتـكـمـ فـوـتـغـرـافـيـهـ حـتـىـ تـكـوـنـ عـنـدـنـاـ وـنـتـذـكـرـكـمـ هـذـاـ وـلـاـ خـلـافـهـ وـسـلـامـيـ لـكـلـ مـنـ لـازـ بـكـمـ اـفـنـدـمـ /ـ ۷۵۷۶. ۷۵۷۵. ۷۵۷۴. ۷۵۷۳ـ.ـ يـعـقـوبـ (ـفـيـ الـأـصـلـ بـدـوـنـ نـقـطـ)ـ هـرـونـ الـكـاهـنـ /ـ الـأـولـ بـطـاـيـفـةـ الـسـاـمـرـيـهـ /ـ نـابـلـسـ (ـالـبـاءـ مـعـجمـةـ).

يشـارـ إـلـىـ أـنـ هـذـهـ الرـسـالـةـ قدـ تـرـجـمـتـ إـلـىـ الـإنـجـلـيزـيـةـ فـيـ الـإـرـسـالـيـةـ فـيـ نـابـلـسـ وـأـرـسـلـهـ رـاـيـتـ لـبـارـتـوـنـ فـيـ أـمـرـيـكاـ وـفـيـهـ بـعـضـ الـهـفـوـاتـ:ـ أـنـظـرـ:

William E. Barton, The Samaritan Pentateuch: The Story of a Survival among the Sects. *Bibliotheca Sacra*, October, 60 (1903), p. 8.

ملاحظات لغوية:

غ = غربي؛ ة > ت، حضرت، صورت؛ ي متطرفة > ئ؛ ث > ت، ثلاثة؛ ة > ه، بنٰيه المسـرهـ؛ حـذـفـ الـهـمـزـةـ مـثـلـ قـرـيـتـهـ، قـاـيمـهـ، سـوـالـكـمـ؛ وـضـعـ عـلـامـةـ الـهـمـزـةـ عـلـىـ الـكـافـ أـحـيـاـنـاـ؛ـ اـخـذـتـوهـ بـدـلاـ مـنـ أـخـذـتـمـوـهـ؛ـ الـمـسـحـيـيـنـ =ـ الـمـسـحـيـيـنـ؛ـ الـاـرـبـانـيـيـنـ =ـ الـاـرـبـانـيـيـنـ؟ـ؛ـ فـارـجـواـ تـرـسـولـيـ بـدـلاـ مـنـ فـأـرـجـوـ أـنـ تـرـسـلـواـ لـيـ .ـ فـيـ الـمـعـجمـ:ـ حـرـسـ اللـهـ وـجـودـهـ؛ـ بـنـيـهـ الـمـسـرـهـ؛ـ تـحـرـيرـ =ـ رـسـالـهـ؛ـ مـرـسـولـ =ـ مـرـسـلـ؛ـ عـنـ يـدـ =ـ بـيـدـ،ـ بـوـاسـطـهـ؛ـ دـكـتـرـ =ـ دـكـتـورـ؛ـ أـنـ =ـ أـنـ؛ـ كـمـالـةـ =ـ تـنـمـةـ؛ـ مـنـ حـضـرـتـهـ =ـ مـنـيـ؛ـ لـزـمـ =ـ يـلـزـمـ =ـ بـحـصـوصـ،ـ بـشـأنـ؛ـ وـلـاـ خـلـافـهـ =ـ وـلـاـ شـيـءـ آخـرـ؛ـ وـمـنـ لـازـ بـكـمـ اـفـنـدـمـ =ـ وـمـنـ اـحـتمـىـ بـكـ يـاـ سـيـدـ/ـ أـهـلـ بـيـتـكـ.

תרגום עברית

מכתבו של יעקב אהרן הכהן הראשון לברטון חסיב שחאודה אוניברסיטת הלסינקי

להלן מפרasm אני מכתב קצר שהכהן הגדול יעקב בן אהרן 1841–1916, כהן גדול מאז שנת 1861 ועד מותו (ביום ראשון בערב ב 23 באפריל 1916, או ביום שני, חמישה במאי בשנת

(William Eleazar Barton 1861-1930), שלח לחברו האמריקאי ויליאם אלעזר בארטון ביום 25 באפריל בשנת 1903, שהתחילה בקשריו עם השומרונים בשנת 1902. מר בארטון השיג כתבי יד רבים מן השומרונים, למשל 19 מגילות, ספר תולדות השומרונים ומחשבות המוזכר להלן, ספר אודות באור יעקב מאת הכהן יצחק וקורות החיים של הכהן יעקב בן הרון בעברית ללא תרגום. התכתבות בארטון עם השומרונים השתרעה משנת 1903 ועד לשנת 1926 והכהן הגדול יעקב בן אהרון תיארו במילים "אחיה היחיד".

אביו של יעקב הילך לעולמו כשנולד יעקב, נשא יעקב אשה בהיותו בן שמונה עשרה שנים, נבחר לשמש כהן בהיותו בן עשרים שנה. יעקב הולד עשרה בניים ושלוש בנות וכולם נפטרו בהיותם ילדים מעט אחד, אב חסדה שהתחנן אחר כך עם בת דודו. הכהן יעקב התפרנס מככירת עותקים של ספרים ובעיקר ספרי התורה השומרונית שהעתיק. במוותו של יעקב בן אהרון הגיעתו של קרובו ומתחרחו יצחק פון ערמרם להיות כהן גדול, ובגלל חילוקי הדעות שהתגלו אז בקרב משפחת הכהנים, קיבל מצליה בן פינחס על עצמו את התפקיד של הנגاة התפילה בבית הכנסת, ואילו אב חסדה בנו של יעקב אהרון נתמנה למ夷יף בתפירות השבותות והחגים. צוין כי מספר השומרונים במרץ 1915 הגיע ל-168, 97 זרים ו-71 נקבות.

יעקב היה מלומד, משורר הן בעברית והן בשומרונית, מעתיק מובהק, הציגן במנגינות ובדיקلوم שרכש מדווי ישראלי סראוי. בתמיכת א. י. ואرين (E. Warren K.) האמריקאי האמיד הקים שני בתים ספר לשומרונים בשכם, הראשון לבנים בשנת 1911 שנשגרו בפרק מלחמת העולם הראשונה. הכהן הגדול יעקב בן אהרון הוא סבו של הכהן הגדול האזכור לטובה יעקב בן עזיז הידוע בכינוי אבוי שפיק, 1899-1887. יעקב בן אהרון היה חבר במועצת העיר שכם בתקופה קשה לגבי השומרינים שמנעו 150 נפשות בקירות. היו לכהן הגדול קשרי ידידות עם אישים מחוץ לקהילתו כגון: אדווארף ואرين ויליאם בארטון הנזקרים, יצחק בן צבי, משה שרת ועוד ילין. מחיבוריו: הספר הגדל של תולדות השומרונים, כאלו עמודים; השואל והמשיב (ראה עליו: הכהן יעקב השומרוני, ספר השומרונים, תולדותיהם, מנהיגיהם, טקסייהם, מוצביהם החברתיים והתרבותיים, שאפותיהם ושאלותיהם, ספריהם וסיפוריהם הכתובים והלא כתובים יחד עם מקצת אגדותיהם וכו'). שכם 1960, עמ' 351; כתב יד עמ' 76-69; הכהן יעקב השומרוני, צוואתי ותולדות חייו, שכם 1974, עמ' 394; כתב יד, עמ' 42-59).

תצלום של מכתב זה פורסם בראש מאמרו של ויליאם בארטון הנושא את הכותרת "התורה השומרונית: סיפור ההישרדות בקרב העדות" וראה אור בכתב העת *Bibliotheca Sacra*, אוקטובר 1903. המאמר האמור פורסם בשנית באתר האמריקאי הידוע על השומרונות WWW.theSamaritanUpdate.com בسنة 2011. הקו הנטוי / מסמל סוף שורה ותחילת השורה הבאה. שם לב לשימוש בביטוי "הכהן הראשון" בשם "הכהן הגדול" שאינו ידוע לי משום מקור אחר:

” משכטם / ב 25 באפריל בשנת 1903 / לכבוד חברי היקר האדון ויליאם ישרנו אלהים אמן (AMILIT) ישמור אלהים את קיומו/הויתו) / בכוונת הנאה קיבלתי את מכתבכם הנשלח אליו מיד כי כבוד הד”ר ראייט, קראתיו בשמחה / ובשווון בשל טוב ידידותכם וידעתם אותו כי המגילה של ספר בראשית שקיבלתם מבננו / בשנה שחלפה כאשר עברתם לארץ הזאת, היא חסורה שלושה פרקים והנה / השלמננו לכם את החסר; כן כבודכם שואלים אותו (AMILIT: כבבוחו) אודות הספרים שברשותנו וכבר / הכננו לכם רשימה של הספרים המצוים ברשותנו, עיננו בה אצלם והודיעו לנו אודות מה שאתם צריכים / מאתנו על ידי כבוד הנזכר לעיל (הכוונה: ד”ר ראייט בבית החולמים הנוצרי בשכם) ותקבלוوهו כרצונכם והוא לך מאתנו ספר שמות שלם / (במקור: ארבעה רביעים) ושילם לי את מחירו, ובאשר לשאלתכם בדבר אמוןנתנו במשיח נאמר כי המשיח יבוא / ואילו לגבי התנהגות הנוצרים האירופיים ביחסיהם הרי היא טובה מאד, מקווה אני כי תשלחו אליו את תמןונכם / כדי שתהייה אצלנו ונזכר אותכם, זהו זה ולא בלתו, ברכת שלום ממני לכל מי שביקש מחסה אצלם (בני ביתך) אדוני (אנדי) / **אָפָּנִי. פָּלֶ. אַפְּנִי.** יעקב הרoon הכהן / הראשון בעדה השומרונית“.

צוין כי מכתב זה תורגם לאנגלית במיסיון בשכם ונשלח בידי ד”ר ראייט לברטון בארהיקה, ו煲תרוגום כמה אי דיווקים. ראה:

William E. Barton, The Samaritan Pentateuch: The Story of a Survival among the Sects. Bibliotheca Sacra, October, 60 (1903), 601-632, p. 8. What is added in brackets is mine.

Nablus (from Nablus), 25th April, 1903

“My Dear Friend Mr. William, may God guard his existence, Amen. With great (intention of) pleasure I received (took) your letter sent me through Dr. Wright (sent by your Excellency through the Excellency of). I was glad to read it and was delighted with your good friendship (sincere affection). You made me know (informed me) that the roll on which the book of Genesis was written by (taken from) my son (last year while passing through this country), was wanting three chapters; we have already written them.

Further you ask (me) about the books that are found with us, so I (we) have made a list of the books found with us; you may look it over (there) and let us know which you like (need from us) and (omit and) through the aforesaid [Dr. Wright] we will send whatever you want (as you wish). He bought (took) for you (from us) the book of Exodus in four parts complete and paid us (me) the price.

In regard to your question about our faith in Christ, we say that he is yet to come. The dealings of the European Christians are very good. May I ask for your photograph to remain with us as a reminder of you.

Nothing more to say but to send my salaams (greetings) to every one belonging to you”.

JACOB [SON] OF AARON